

Gespreksvragen:

- Waar is er een thuis waar je niet woont?
- Wat maakt die plek tot een thuis?

Om over na te denken:

De weg vragen

Stel je voor dat je in een vreemde stad de weg kwijt bent, en je staat op een plein waar maar twee anderen rondlopen: Henri, een twintiger, vast juist een eigen onderneminkje opgestart, met een keurig wit hemd en een laptoptas om zijn schouder. En Jan, een Carapils in zijn hand, met een smerige trui en broek ... Aan wie vraag jij dan de weg? Dat is bijna een gewetensvraag ... Een vreemde stad en dan die twee – en je iPhone werkt niet – dus je moet het wel vragen.

Wie zou je kiezen?

Zou je het misschien toch eerst aan Henri vragen ... Hoewel de kans groot is, dat hij van buiten de stad komt – kleine ondernemers reizen wat af - terwijl Jan zeker de stad op zijn duimpje kent.

Aan deze situatie kun je denken nu je de verhalen van Jesaja en Johannes de Doper hoort.

Jesaja was een hoveling-diplomaat uit de achtste eeuw voor Christus – misschien wel een soort ambassadeur. Hij behoorde tot de heersende klasse.

En dan Johannes, de roepende in de woestijn, overlevend van sprinkhanen en Jordaanwater, met een kamelenharen jas – weet je hoe zo'n jas stinkt? – met het woestijnzand in zijn huid en zijn haar.

Als we hen beiden op het plein in de vreemde stad tegenkwamen, zouden we waarschijnlijk ook wel weten aan wie we de weg willen vragen. Denk ik ...

Wat vreemd zou het zijn als ze uiteindelijk beiden hun keel zouden openzetten. Je tegelijk en zonder blikken of blozen zouden zeggen: "Zorg er maar voor dat je de weg proper maakt, zodat er straks *a good guy* door kan. Ga een beetje voor hem opzij. Hij zal er zijn voor jou. Echt waar. Maar zorg eerst dat die weg begaanbaar wordt!"

Henri en Jan. Ken je hen? Kun je het je voorstellen, dat je die tegenkomt in de stad ... in die vreemde stad? Zomaar opeens? Op een zaterdag?

En zou je dan helpen om die weg proper en dus begaanbaar te maken?

Ben je er klaar voor?

Ina Koeman

Naar Jes. 40 en Mc. 1 – Meditatie bij de tweede adventszondag

Om mee te bidden:

Ik hoor een stem die roept: 'Maak in de woestijn een weg voor de Heer. Maak de weg vrij voor onze God. Maak de bergen minder hoog en de dalen minder diep. Maak het land vlak, en zorg dat de rotsen verdwijnen. Want de machtige Heer zal komen. Alle mensen zullen hem zien. Dat heeft hij zelf beloofd!'

Uit Jesaja 40

De tijd is aangebroken, het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.

Uit Marcus 1

Persoonlijke reflectie

Vastentijd: enkele weken tijd om stil te staan en onderscheid te maken: wat is (niet) leven gevend? Wat wil je proberen loslaten, waar wil je meer aandacht aan geven? Kunnen Jesaja en Johannes je inspireren?

Noteer voor jezelf en/of wissel uit met anderen.